

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

VABILO

k izrednemu občnemu zboru

delničarjev delniškega društva „Narodne tiskarne“

na dan 29. novembra 1874 popoldne ob 4. uri v prostorih „Narodne tiskarne“
v Tavčarjevi hiši v Ljubljani.

Dnevni red:

1. Prodaja mariborske tiskarne.
 2. Dopolnilna volitev v upravni odbor.
 3. Nasvet zavoljo časopisa „Slovenski Narod“.
- Vse delničarje vabi k udeležanju

Upravični odbor.

§. 16. društvenih pravil se glasi: Kdor v občnem zboru hoče glasovati, mora svojo delnico, oziroma začasni list vsaj pet dni pred občnim zborom v društveno blagajnico vložiti.

O vseslovanski solidarnosti

prinaša „Politik“ od 10. t. m. sledeči uvodni članek:

Svetovne dogodjaje naše dobe je obvladala velikanska ideja, ki budi posamezne k novim činom naprej ali pa kakor branec genij, odbija napade protivnikov. Namen v obeh slučajih je isti: svetlobe in vzduha dati bitnosti narodov in njihovu razvitku. Ideja narodnosti se je v enakej meri z močjo svoje ofenzive, kakor obramba v defenzivi obistinila. — V imenu narodnostne ideje ste se Italija in Nemčija prerodili iz zemljepisnega pojma do zedinjene državne celote a baš ta narodnostna ideja je, katero potlačovani narodi v obrambo svoje eksistence kličejo na pomaganje.

Avstrijsko cesarstvo, ki ima omejeno od mogočnih ofenzivnih narodnih držav, mnogo malih narodnostij v svojej sredi, je po naravnej pologi in pred vsem vsled nastajajočih dogodjajev poklicano, čuvati te narodnosti.

V tem slučaju je poročstvo za obstanek Avstrije. Toda cesarska država do sedaj nij bila kos tej nalogi v onej meri, kakor to zahteva njen prosep in interesi narodov a posebno vsled konstitucionalnih poskušajev poslednjih let se nij posrečilo najti ono vladno sistemo, ki podaje vsem narodom enaka prava. Dve narodnosti, ki imati enake zasluge o prestol in vladarja, enake duševne zmožnosti in moči, ste v prvi vrsti ti, ter hočete druge svojim nameram podjarmiti.

Ko je bila država primorana vsled raznoterih okoliščin prepustiti Nemcem in Magjarom vladne vajeti, naročila jim je tudi, da so poleg nju vse druge narodnosti enakopravne. Vladajoči dve narodnosti ste vedeli, da niti fizično, niti moralčno ne zmo-

reti vodstva v državnih zadevah, ter ste pripadajoče si postavljenje ukrepili in tudi le tako na račun drugih narodnostij. —

Idealna enakopravnost je zadobila pri izvrševanju vso drugo, jako pokvarjeno podobno in v dve strani razdeljena narodna hegemonija je bila postavljena za geslo državnih interesov v krepilo „vladajočih“ in v skrajšanje in potlačovanje ostalih narodov. —

V tem smislu delajo in nadaljujejo Magjari se zimično marljivostjo naroda, ki se v sredi mej evropsko narodnostno družino čuti tujega, brez sorodnikov, odkazan le na svoje pohlevne i male moči, trese o svoj obstanek, narodno deželokrožje razširjati mené na vse možne načine, ka bi se le rešili.

Nemška stranka, ki obvlada drugo polovico cesarstva, nij družega, nego vsled razmer baš tej stranki ugodnih in porojena iz naročja zloglasnih prusko-nemških nacionalnih liberalcev, katerim je liberalizem le plašč, narodnost le namen in njim je dobro vsako sredstvo, ako le dosežejo svojo svrhu.

Novo nemško cesarstvo ostalo je svojemu nasilnemu poklicu zvesto, ter preti na vse strani. V Avstriji izpolnjujejo njegova povelja nemški ustavaki, ki ne smejo pozabiti, komu imajo zahvaliti svojo nadvlado.

Tej ofenzivnej falangi „ad hoc“ pobratnih Nemcev in Magjarov stojé znotraj mej, avstrijskega cesarstva, nasproti narodnosti, ki bi imajoč svoj cilj pred očmi in združeno, narodne napade lahko odbijale brez truda, ali pri vednem razporu in nesložnosti, narejajo protivniku lahko delo.

Vendar so uže mali narodi začeli prihajati k izpoznavanju, da s časoma postanejo na vsak način žrtvev okolo sebe hlatajočega narodnega sovražnika, ako se bodo morali v neravnem boji zanašati na vlastno moč. V najnovejšej dobi pokazalo se je pri dveh narodih,

ki sta to izprevidela, ter le v ožjej zvezi mej sorodnimi brati iščeta varstva in obrambe. To je slovenski narod in slovaški. Prvega hudo zatirajo Nemci, drugega Magjari. Slovenci so izrekli željo o ožjej zvezi s Hrvati in mej Slovaci se širi vèst in prepričanje, ka videvajo v združenji s Čehi za svojo zelo a težko podjarmljeno narodnost rešitve in bodočnosti.

„Mi Slovenci, pravi slovensk list (Slovenski Narod, št. 248 v članku, ki ga so uže tudi „Tagespost“ in drugi nemški listi obdelovali, Ur.) smo pripravljeni v prvi čas popustiti narečje naše v veliko-literarnih zadevah, ter se poprijeti hrvatsko-srbskega narečja. V ta namen se moramo uže zdaj pripravljati“. Omenjeni (naš, Ur.) list ob enem še pristavlja, da je ta ideja zedinjenja s Hrvati splošna mej Slovenci, ter živi v srcu naroda.

Nij tu treba razlagati, kako sprejemajo nenasitni velikogermanski grabljevci to idejo slovanske solidarnosti, ki jim dela veliko zapreko na potu do — Adrije. Narodno združeno Jugoslovanstvo ima izpolniti velik nalog, torej veseli vsacega Slovana, da vsaj vidi pripravljajoče korake, kajti protivniki povsedi pridno delajo.

Še veliko več, nego Nemci zatirajo Slovence, ovirajo Magjari Slovake v njihovem obstanku, ker poslednjim se jako mudi. — Zatorej je pa tudi v tej večjej meri, sveta, narodna dolžnost odličnih mož, mej našimi vzhodnimi brati na Severo-Ogorskem, da mislijo o rešitvi. Vsled razpuščenja slovaških gimnazij in nedovoljenja vsakega narodno-izobraževalnega zavoda, kažejo nedvomno Magjari, da hoté slovaški narodnosti podrezati glavne žile.

Razvidno je, da Slovaki, ki so odkazani na svoje lastne moči, nijso v stanu, postaviti se v bran madjarski surovosti, katero vrh

tega država podpira z vsemi sredstvi. Slednjega sami slovaški rodoljubi ne prikrivajo in vsled poslednjih magjarskih nasilnih činov pričelo se je širiti mej slovaškimi krogi prepričanje, da Slovaki le v ožje zvezi z narodnimi brati češkimi in v porabi duševnih zakladov, katere imamo mi, najdejo svoje rešenje.

Oglasili so se že mej Slovaki uplivni glasovi, ki priporočajo češko pismo narečje, ter na ta način duševno življenje na Češkem hoté narediti za skupno imenje Slovakov, ki bi bilo baš pravo sredstvo, da se rešijo pred magjarsko „kulturo“. Kakor čujemo, bode vsled tega izhajal na Slovaškem političen list v češkem jeziku pisan, začasno samo 3krat na teden.

Res je le malo razložka, ki je mej češkim in slovaškim narečjem in nerazumljivo je, zakaj že ne obstoji en skupni pisemni jezik. — Razmere, ki so uzročile nesrečno razdvojebo, ne spadajo dendenes sem in mi le želimo, da bi delo onih mož, ki hoté delovati v literarno zopetno združenje s Češko mej Slovaki, imelo najboljši uspeh.

Čas je res za slovanske narode, da ožje sklenejo svoje vrste!

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 12. novembra.

Dunajski „Tagblatt“ poroča, da je mej berlinskim in dunajskim ministerstvom vnanjega ostro dopisavanje in odpisavanje zaradi tega, ker avstrijske sodnije, baje niso vse storile v Arnimovi aferi, kar je zahteval berlinski sod. (Znano bode, da je bil na Dunaji urednik „Presse“ na pričanje pozvan, in v Lincu je imel biti nekov žurnalista Lang.) Lepo to, če se Avstrija mora že zaradi tacihi reči od tuje države šolmoštrovati pustiti.

Mej nemškimi **zgornjeavstriskimi** ultramontanci je razpor nastal mej baronom Weiss-Starkenfelsom in drugimi poslanci, ki mu očitajo, da v državnem zboru samo molči, ter ga pozivljajo naj mandat položi.

Vnanje države.

Turški pokolj Črnogorcev v Podgorici se zdaj preiskuje in je generalni guvernir iz Skadra poročal v Carigrad, da je 32 oseb kompromitiranih.

Iz Italijanskega je zdaj izmej 508 volitev znanih 483. Mej temi spada 144 poslancev k vladni desnici, a 110 k levi. Pri ožjih volitvah računa desnica še na 83 in leвица na 40 glasov.

Poročalo se je te dni, da bode Napoleon **Lulu** že zaročil se z rusko prince-sinjo. Vse to nij drugega nego bonapartistična reklamca za „nadepolnega“ fanta v Woolwichu.

Don **Karlos** je bil kakor se „Nord. Allg. Ztg.“ poroča res na Francoskem 7. t. m. a je zopet na Španjsko nazaj prestopil.

Iz Švajce se poroča, da je v bernskem kantonu pri volitvi velikih svetovalecvmagala protirimska radikalna liberalna stranka nasproti ultramontancem, independentom in skrajnim radikalcem.

Iz Angličanskega se poroča, da je prvi minister Disraeli govoril 9. nov. pri obedu lord-majorja govor, v katerem je dejal, da je položaj Angleške ugoden, ker je delavski stan dobro preskrbljen, kakor v nobeni deželi, in je ta stan konservativen. Dalje je poudarjal ugodno stanje finančno in rastoče blagostanje v deželi. Na kontinentu se mu mir ne zdi gotov, vendar angleška vlada upa da imajo i druge vlade željo mir ohraniti in bode Angleška v tem smislu svoj upliv porabila.

Dopisi.

Iz Ormuža 11. nov. [Izv. dop.]

Prišedši zopet na kratko dobo v kraj moje ožje domovine, mogel bi mnogo pisati, in vendar še ne bi spisal vseh žalostnih prigodeb, ki so se v nekaterih mesecih tukaj vršile. Vse te prigodbe me spominjajo na bakonsko šumo, kjer se zaradi surovosti prebivalstva in slabo podkovanih sodnijskih oblastij take grozne roparije godijo. Moj nazor, da se tudi v bakonskej okolici hujša dejanja ne godijo, kot pri nas, hočem s sledečim podkrepiti.

Uže štiri letine zaporedoma so našemu kmetu mršavo obrodile in kar so mu

prinesle, večji del od tega se mu pokrade, in ostanek marsikateremu še za davek ne zadostuje, kamorkoli za njegove krvave hišne potrebe. Vsled tega je materijelno stanje našega trudnega kmeta vedno slabše in nezadovoljstvo mej prebivalci tem bolj raste, ker se mu nobena pritožba pri dotičnih oblastih ne ozira.

Bratva se je komaj dovršila in kmet je s tem malim, kar je nabral napolnil sode in se podal na dom z nado da pri prvej priložnosti, kadar kupec pride, svoj imetek prodá; no žalibog! marsikateremu je letos ta namera spodletela, ker drugo ali tretjo noč po bratvi obropali so ga tatje in vzeli mnogemu, kar je imel. Ker se taka roparstva ne gode samo v enem vrhu in le nekaterim kmetóm na škodo, nego po vseh vrhah in vsak pojedini posestnik je bil uže, če uže ne letos, pa gotovo uže prejšnje leto in še bode letos drugič obškodovan, če se od oblasti temu konec ne stori, zavoljo tega, ker je tatvina po vsem okraji obča, vzlasti po vinorodnih hribih, ne morem nabrajati tukaj imena vseh obškodovanih. Vina je malo, pa vendar bi ljudje, dasiravno je cena v razmeri tako pičle bratve, zelo nizka, radi kmalu prodali, kar imajo, ino kupcev je malo. Temu je krivo nekaj narejeno vino, ker mnogi kupci menijo, da ga uže tudi kmet umeteljno prideluje. Mnogo več, pa je ta faktor kriv, da pri nas še domači ljudje si življenja niso v svesti. Kdor da vse te razbojstva nabroji, ki se pri nas vsak dan spočinjajo. Kupec, kateri navadno denarje soboj nosi, nobeden daleč mej naše hribe ne ide, nego rajši po svojih agentih kupuje, kateri pa našega kmeta navadno za tretjino cene goljufajo. Kraj, v katerem se človeku po belem dnevu trehuh razreže, glava razbije itd., nij boljši od bakonskega.

Mnogi ne bode verjel mojim besedam, pa vendar je tako in mi sami se ne čudimo, da je tako, ker javna oblast naših dolžnostij svestno in po redu ne izpolnjuje.

Listek.

Beatrica.

(Novela.)

II.

(Dalje.)

„Vi bi morali večkrat sprehajati se“, pravi Senanges nekega dne svoji soprogi; „moja pokojna mati je vsak dan šla v vas in je uboge in bolnike obiskala in jim pomoč dajala. Puskusite tudi vi kaj takega! Prepričan sem, da vam bode to zelo koristilo.“

„Ne“, odgovori odločno Beatrica, „jaz ne čutim nikacega poklica v sebi, da bi bila usmiljena sestra.“

Senanges nij odgovoril ne bele, ne črne; po nekaterih dnevih jo je pa povabil, naj gre z njim na sprehod. Debelo ga je markiza pogledala. „Kaj ne boste denes šli na lov?“ vpraša ga nekako ironično.

„Mislila sem, da ne morete živeti, ako vsak dan nekoliko zajcev, srn in ptic ne postreljate.“

Senanges se posmehne. „Vsekako grem rad na lov, a vendar ne hodim vsak dan na lov, kakor vi mislite. Jaz hodim velikokrat s puško na rami na sprehod, toda ma-

lokrat streljam na divjačino, ker navadno dolgo na obalah morja sedim, šumenje valov poslušam in odsvite na neizmerni planjavi opazujem. To bi tudi vam rad pokazal, — megoče, da bode to tudi vam tako dopadalo kakor meni. Izvolite me spremiti!“

Beatrica pošlje po klobuk in šal, in na Senanzevo roko naslonena koraka z njim čez široko ravan proti morju. A ona nij imela oči odprtih za ono velikansko poezijo narave, ki je bila v šumenji valov. Pogled na brezkončno morje jo je tako v srce zbolel, da jej tu bilo prestat, vzbudil jej je hrepenenje po lepši, prijaznejši deželi, kjer ljudje prebivajo, in po vzajemnem življenji; goreča želja po sreči in zadovoljnosti jej je solze budila.

Ko sta potem dalje časa na obalah morja molčeča stala in strmé igrajoče valove opazovala, ki so se jima na skalovji pod nogami razbijali, vpraša jo Senanges: „No, ali nij to krasno? Vsak dan lahko človek morje gleda in opazuje in nikdar ne nasiti očí s spreminljivo krasoto njegovo.“

„Ne“, pravi Beatrica, „meni to morje ne dopada, ki je tako sivo in enolično, kakor moje življenje tukaj“. Zadnje besede je tako tiho izgovorila, da jih Senanges nij mogel razumeti. — On nij ničesa odgovoril,

a prvi — in zadnjikrat jo je denes na skupni sprehod povabil.

Par dni kasneje je motila tibi mir na Senanzevem gradu napovedana vizita. Sestrična markizova, katera se je pred kratkim omožila in se je s soprogom na Angleškem naseliti hotela, pisala je, da bode po poroki na Angleško popotovala in pri tej priliki markiza in njegovo ljubo soprogo obiskala. Napoved tega obiskovanja je Beatrico nekoliko razveselila; nikako nij od teh soprogovih zlahtnikov kako zabavo pričakovala, a vendar se bode saj za nekoliko časa, mislila si je, vsakdanje monotonno življenje spremenilo in predrugačilo. Saj so oni vendar ljudje, in upala je, da bode po njih poizvedela, kaj se na kraljevem dvoru v Verzailju godi. Bolj elegantno in čedno se je tist dan oblekla, ko so nove goste pričakovali: vijolčasto, zelo nabrano krilo iz teške svile se je vilo okolo njeznega života, drage špice so krile beli vrat in polni ramici, na nakopičenih laseh se je zibala zala rožica in nježni ročici ste držali dragoceno pihalo. Tako je stala na širokih stopnjicah poleg soproga, kateri jo skoraj niti pogledal nij. Naglo je tekel Senanges kmalu potem po stopnjicah, da bi ljube goste dostojno sprejel, ki so se bili mej tem pripeljali.

Domače stvari.

— (Volilna komisija za trgovinsko zbornico) je imela včeraj pod predsedstvom g. v. Vesteneka prvo sejo. Kaj se je sklepalo, pred končanim uredovanjem še nismo zvedeli. — Nemškutarji si upanje delajo, da zmagajo, za to mi Slovenci ne bomo smeli rok križem držati in zanašati se na ogromno večino, ki smo jo zadnjič imeli.

— (Zopet posojilnice.) Ker Slovenci v posameznih krajih posojilnic ne delajo, kakor smo mi v „Slovenskem Narodu“ vedno priporočali, delajo pa nemškutarji. V Ptuj so uže začeli.

— (Prvi sneg) naletuje tu v Ljubljani, ko uredovanje tega lista končujemo.

— (Nova cesta.) Mestni magistrat obravnava s posestnikom hiše na Št. Peterškem predmestju, „pri Urbasu“ katero hoče nakupiti in demolirati, da se napravi cesta po kateri bi vozili z Dolenjskega za gradom do južne železnice.

— (Iz Celovca) se poroča, da je izginil 60 letni brivec Neuman zapustivši svoji ženi testament v katerem pravi, da je življenja sit. Od tadaj se o njem nij ničesa slišalo.

Narodno-gospodarske stvari.

O deputaciji obrtnikov fužinskih in rudniških, katere so se udeležili vsi zastopniki večjih fužinskih in rudniških zavodov iz cele Avstrije one dni na Dunaji pri ministerstvu trgovine, financ in poljedelstva, poročamo le na kratko: Pod vodstvom g. W. Gutmanna, lastnika rudnikov na premog se je predstavila deputacija dotičnim pp. ministrom, ter izročivši natanjko spisano spomenico, izrazila je tudi ustmeno svoje težnje. Podvzetniki obrtniškikh zavodov fužinskih in rudniških v tej deputaciji zastopani, imajo svoje rudnike, jame in zavode v različnih deželah avstrijskih, ter se po vsej pravici morejo smatratati za tolmače stiska in teženj celega obrta fužinskega in rudniškega po vsej monarhiji.

V nagovoru pri ministrih je poudarjala

deputacija, da so bili lastniki podvzetij, katera reprezentujejo, uže mnogokrat prisiljeni poslovanje in delovanje v svojih zavodih reducirati, delavce propuščati, in da bodo prej, nego ne, morali zopet v bodočih mesecih nadaljevati v propuščanju delništva iz službe, ako se tej važnej stroki obrtnije ne odpo- more in pomaga.

Najizdatnejša sredstva, ki bi v prvi vrsti mogla pregnati grozečo socijalno in narodno-gospodarsko mizerijo, kot se je deputacija izrazila so: energično zidanje vseh uže dovoljenih železničnih stavb na državne stroške, s principom državnih železnic. Kot se pripoveduje, je deputacija v svojej zadevi poročala modro in vestno, ter so se res sprejeli le ti pogoji, ki morejo služiti daljšemu pogajanju za podlago. Gotovo je, da se bodo zastopniki fužinskega in rudniškega obrta energično in marljivo potezali, da dosežejo svoj namen, kateremu je treba uporabiti vsa sredstva! —

Ogerske železnice. Vlada ogerska namerava vsem mlajšim železnicam zvišati državno garancijo, da bi mogle čilejšje v svojem delokrožju nadaljevati. V ta namen je nže obljubil minister komunikacije, železnici „Košice-Bohumin“ — 900.000 gld.

Bela vrana! Ogorsko akcijsko društvo pivovarsko je ustanovilo v obnem zboru na vsako akcijo dividende — 50 gld.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; železe i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, ožnost, diabet, trganje, šušljanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalac in člen mnogo učenih druzev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina,

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalescière du Barry vsestransko, najboljše spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalac.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, šušljanji in hipohondriji.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tišanji v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.

„Moja sestričina Blanša in njen soprog grof Lantin“ reče Senanges prišle goste soprogi predstavljajoč.

Izraz zadrega se je naselil na Beatričen obraz, ko je sestričino zagledala, kajti vso drugačno si jo je domišljevala. Ta blede gospa z resnim, krotkim obrazom, na katerem nij bilo izvzemši velicah modrih očij nič lepega; gospa, katere — rekel bi — puritanska obleka se jej je poleg njene dragocene skoraj smešna zdela, nij nikakor zadostovala podobi, katero si je bila uže popred Beatrica o njej v duhu naslikala. Osupnena je nekoliko pozdravljajočih besedij zamrmrala, katere pa nij gostinja niti slišati hotela. Poprijela jo je za obe roki, jo nase povlekla in jej dolgo vedoželjno in vendar ljubeznjivo gledala v očesi. „Vi ste tedaj Enrikova soproga?“ pravi z rahlim in sladkodonečim glasom, „bog vas blagoslovi, draga sestričina. Osrečite ga, kakor zasluži, in bodite zanaprej moja sestra, ker on mi je tako drag, kakor moj brat.

Marki poprime potem sestričino in jo poljubi. Osornost in ostrost je kot blisk izginila z njegovega obraza. Izraz njegovega lica, njegovo vedenje in ravnanje, sploh ves Senanges se je bil po prihodu svojih zlahtnikov tako spremenil, da ga je markiza ne-

hote v teku večera večkrat opazovala. Je-li to oni gospod, kateri je bil še vselej tako resen in tih, ki zdaj tamkaj pri kaminu pri grofinji Lantinovi sedi, in se tako vneto in živahno z njo razgovarja, mej tem, ko ga ona pazljivo posluša, in sem ter tje velike modre oči v Beatrico upira? ... Grof Lantin se je zelo trudil, da bi markizo zabaval; toda to svojo nalogo je tako slabo rešil, kajti nikakor nij mogel ključa živahnega razgovarjanja najti. Zanimivost govora gospé, ki je bila v samostanu odgojena in je na Versailjskem dvoru prvokrat v ljavnost stopila, in gospoda, ki je bil trdovraten hugenot in je vse drugo kot malenkost pripoznal kar nij k veri spadalo, bila je pri obeh zelo različna. Grofinja Lantinová je to takoj zapazila, ter je zategadelj občno razgovarjanje uvela. Govorili so potem skupno o zdajšnjem položaji Francoske in sicer tudi o naredbi postave za hugenote. Lantin opomni k temu: „Črni oblaki se zopet zbirajo nad glavami mojih verskih bratov, naši sovražniki imajo vedno več upliva na kralja, kateri je, da si lehkomišeln, prevzetovalen in napuhjen, zelo pobožen. Vsak dan se ponavljajo progaujanja in zatiranja hugenotov, in dolgo ne bode trajalo, ko bodo hugenote posiloma v katoliško cerkev podili.“

„To nij mogoče“, zavrne ga Senanges,

„vi protestantje imate pismo, ki vas pred verskim posilstvom čuva.“

„Ono pismo“, dostavi Lantin, „je toliko časa veljavno, dokler kralj hoče, — a takoj postane košček papirja brez veljave, ko hitro se jezuvitom posreči kralja prepričati, da beseda krivovercu dana moža nikako ne veže.“

„Kralj je sicer mnogim pregreham in napakam podvržen“, nadaljuje Senanges, „toda vendar je mož in se ne bode nikako od jezuvitov dal varati.“

Lantin je zmajal z glavo, — „bog daj, da bi se jaz varal, a bojim se, da bode prihodnost moje mnenje uresničila. Več znamenj mi spričuje, da se za nas hugenote slabi časi bližajo, zategadelj zapustim domovino, da rešim sebe in soprogo pred nevihto, katera se črez Francosko razprostira.“

„Kaj vraga“, pravi Senanges, „vi hočete krasno Francijo za vselej zapustiti in se v megleno-sivi Angliji naseliti?“

„Da“, reče Lantin, „Anglija, domovina moje matere, je zavetje, kjer smo vsak človek boga po svoje moliti.“

„In vi grofica“, pristavi Senanges, „boste vi tudi z lehkim srcem domovino za vselej zapustili, — deželo, kjer je vaša zibelj stala in kjer čmijo sladki spomini mladih let?“

(Dalje prih.)

